

TUCHTCOLLEGE NOAB

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. 34/2012

Beslissing inzake de klacht, ingediend door:

Klagers A en B, tegen **Administratiekantoor C B.V.**, NOAB-lid, (betrokkene).

1. DE PROCEDURE

Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het klaagschrift en het verweerschrift. Partijen hebben hun standpunt mondeling toegelicht ter zitting van 7 februari 2013 te 's-Hertogenbosch. Klagers en betrokkene zijn verschenen.

2. DE KLACHT

2.1. In het geding is of betrokkene ten opzichte van klagers heeft gehandeld in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens haar cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) dan wel of betrokkene anderszins jegens klagers heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

2.2. Het geschil spitst zich daarbij, naar het Tuchtcollege aan de hand van de inhoud van het klaagschrift en het verhandelde ter zitting vaststelt, toe op een tental door klagers aan betrokkene toegerekende verwijten, zakelijk weergegeven:

- 1) betrokkene heeft ten onrechte in het begin van de samenwerking gevraagd om een algemene volmacht van klagers;
- 2) betrokkene heeft onnodige kosten in rekening gebracht voor de opzet van de administratie over 2010 terwijl de opzet voorhanden was bij de vorige accountant, de rekening werd zelfs hoger;
- 3) de communicatie met betrokkene was ver beneden peil of er kwamen helemaal geen antwoorden op de vragen van klagers per e-mail, waardoor zij onder meer van de belastingdienst een boete opgelegd kregen; betrokkene maakte geen beginbalans op en stelde geen beginvoorraad vast;
- 4) betrokkene was niet aanwezig bij een geplande afspraak om de jaarcijfers van 2010 te bespreken en de mappen van klagers mee te nemen; de nieuwe boekhouder van klagers heeft de jaarcijfers opnieuw moeten berekenen met de daaraan voor klagers verbonden kosten;
- 5) betrokkene heeft nimmer gevraagd naar de hoedanigheid van het in privé verhuurde kamerverhuurpand te N van klager A, met name of dit pand als zakelijk geboekt stond of als privé-belegging bij de belastingdienst stond aangemerkt. Dit had een groot verlies kunnen opleveren bij verkoop van het pand;
- 6) betrokkene heeft natte vingerwerk geleverd m.b.t. het aanleveren van jaarcijfers 2010 (niet compleet etc.);
- 7) betrokkene heeft in het geheel geen na-controles en dergelijke uitgevoerd n.a.v. de klacht van klagers over de te betalen € 2.500 BTW-suppletie;
- 8) betrokkene heeft de afhandeling van zaken onnodig getraineerd om op die manier elk kwartaal rekeningen te kunnen insturen. Dat heeft o.a. geleid tot door de belastingdienst aan klagers opgelegde boetes en tot extra kosten voor hun nieuwe boekhouder;
- 9) betrokkene had klagers nooit als nieuwe klant mogen aannemen gezien zijn drukke agenda met vakanties van zijn personeel, ziektes en een sterfgeval, het inrichten van zijn nieuwe pand met zwembad etc. Er was altijd wel wat bij betrokkene als klagers om spoed vroegen;
- 10) De opstelling in de jaarstukken sluit niet aan bij de aangiftes die de belastingdienst heeft ontvangen. Betrokkene is daarmee zeer slordig omgegaan, met name met de BTW-administratie van klagers.

Al met al zijn klagers van oordeel dat zij met recht ontevreden zijn over de handel- en werkwijze van betrokkene. Er is sprake van een verstoorde relatie en betrokkene heeft op een grove wijze misbruik gemaakt van het vertrouwen van klagers. Zij willen nooit meer zaken met hem doen en verzoeken de NOAB een onderzoek te starten naar het reilen en zeilen van dit kantoor onder de vlag van de NOAB.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Klagers wonen samen. De heer A geniet een WAO-uitkering en is in het bezit van drie panden waarvan 1 privéwoning, 1 winkelpand en 1 pand dat verhuurd wordt aan tien studenten; van dit laatste huis wordt de administratie gevoerd door een bemiddelingsbureau waarna door betrokkene alleen de netto huur verwerkt hoeft te worden in de administratie.

Mevrouw B exploiteert sinds 6 mei 2010 een damesmodewinkel zonder personeel. Vóór de opening van de winkel had zij al inkopen voor de winkel gedaan. Daarnaast genoot zij geen inkomen.

3.2. Klagers hebben in maart 2011 contact opgenomen met betrokkene met het verzoek om de jaarcijfers van 2010 op te stellen. Als reden dat klagers zich tot betrokkene wendden, hebben zij opgegeven dat de afstand naar hun vorige accountant in D te ver was en ook dat de kosten van die accountant te hoog werden voor een beginnende winkel. Klagers hebben dit kenbaar gemaakt aan betrokkene bij het kennismakingsgesprek. Bij dat gesprek zijn er tussen partijen geen schriftelijke afspraken gemaakt over de kosten van de diensten van betrokkene en de betaalwijze van de facturen, noch over de wijze waarop klagers de administratie aan betrokkene zouden dienen aan te leveren. Wel heeft klaagster mevrouw B op 21 maart 2011 de Algemene leverings-, betalings- en uitvoeringsvoorwaarden van de NOAB (hierna: de Leveringsvoorwaarden) zonder enig voorbehoud ondertekend. Deze werden van toepassing verklaard op de rechtsverhouding tussen haar winkel in damesmode en betrokkene.

Betrokkene heeft de jaarcijfers over 2010 zelfstandig opgemaakt en niet aan de hand van de cijfers van de vorige accountant over 2009.

3.3. Bij brief van 19 oktober 2012 heeft betrokkene - naar aanleiding van het voornemen van klagers om een klaagschrift in te dienen - een compromisvoorstel aan klagers gedaan, hetgeen door klagers niet is geaccepteerd.

3.4. Klagers hebben bij brief van 8 november 2012, voorzien van vele bijlagen, het onderwerpelijke klaagschrift ingediend waarin zij omstandig de door hen onderverdeelde klachtonderdelen, zoals hiervoor onder 2 opgenomen, hebben onderbouwd. Ter zitting hebben klagers die onderdelen waar nodig verder toegelicht en vragen van het Tuchtcollege beantwoord.

4. HET VERWEER

Betrokkene heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de klacht. Op zijn verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

5.1. De klacht betreft het optreden van betrokkene in zijn hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van NOAB. Als zodanig is hij onderworpen aan het voor de NOAB-leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt a) ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) en b) wat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

5.2. De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

5.3. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klagers te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

Met betrekking tot de tien afzonderlijke klachtonderdelen:

Ad klachtonderdeel 1: omvang volmacht

5.4.1. In het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing november 2007 (hierna: het Voorschrift 2007) wordt onder 2 onder meer slechts aan de NOAB-leden aanbevolen om bij aanvaarding van opdrachten zich te laten "machtigen voor bezwaarschriften, verzoekschriften etc.". Het Tuchtcollege is van oordeel dat in een rechtsbetrekking als de onderhavige (een overeenkomst van opdracht) het niet meer dan logisch is dat niet wordt volstaan met een mondelinge volmacht maar dat een en ander wordt geformaliseerd in een schriftelijke vastlegging en hecht er dan ook aan om dit met klem bij de leden onder de aandacht te brengen.

5.4.2. Partijen twisten - naar het oordeel van het Tuchtcollege dus terecht - niet (meer) over de vraag of betrokkene in het onderhavige geval een schriftelijke volmacht van klagers mocht vragen. Deze klacht spitst zich toe op de omvang van de door betrokkene aan klagers gevraagde volmacht.

5.4.3. Met klagers is het Tuchtcollege van oordeel dat onder de geschetste omstandigheden de "algehele volmacht" zoals door betrokkene in eerste instantie bij schrijven van 16 maart 2011 aan klagers ter ondertekening toegestuurd, in casu een te ver strekkend karakter heeft. Het Tuchtcollege kan zich voorstellen dat klagers die dan ook niet hebben ondertekend en retour hebben gezonden. Volstaan kon

in dit geval immers worden met een beperktere, vooral op het specifieke geval gerichte volmacht.

5.4.4. Naar het oordeel van het Tuchtcollege gaat het echter te ver om in een dergelijk geval te oordelen dat sprake is van omstandigheden van een zodanig gewicht dat moet worden geoordeeld dat betrokkene in strijd met haar zorgplicht jegens klagers en derhalve tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Feit is immers dat, nog daargelaten de inhoud en strekking van de hiervoor gereleveerde bepaling van het Voorschrift 2007 - betrokkene, nadat klagers zich er over hadden beklagd, heeft afgezien van verdere actie op dat gebied en de samenwerking met klagers heeft voortgezet zonder een volmacht van welke vorm dan ook. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond. Hetgeen klagers hiertegenover hebben aangevoerd, kan hier niets aan afdoen.

Ad klachtonderdeel 2: tarieven, opdrachtbevestiging

5.5.1. Het Tuchtcollege stelt voorop dat het niet bevoegd is om de declaraties van betrokkene op hun juistheid te beoordelen.

Het Tuchtcollege is wel bevoegd om op grond van artikel 9 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB de declaraties marginaal te toetsen.

In haar marginale toetsing is het Tuchtcollege niet gebleken dat door betrokkene onwaarschijnlijke aantallen uren en dergelijke zijn gedeclareerd.

Het Tuchtcollege heeft derhalve geen grond gevonden voor het verwijt dat betrokkene onnodige kosten heeft gedeclareerd of buitensporige uurlonen heeft gehanteerd. Voor zover klager de rechtmatigheid van de facturatie betwist, is zulks een civielrechtelijke kwestie en die staat niet ter beoordeling aan de tuchtrechter. Dat oordeel is voorbehouden aan de civiele rechter.

5.5.2. Welbeschouwd ligt echter een ander probleem ten grondslag aan dit geschilpunt tussen partijen, namelijk het ontbreken van een duidelijke en volledige schriftelijke vastlegging van de prijsafspraken en de eventuele wijzigingen daarvan.

5.5.3. Het Tuchtcollege heeft eerder en bij herhaling geoordeeld dat het op de weg van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige ligt om - ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil - zijn opdracht en dus ook zijn honorarium in een schriftelijke opdrachtbevestiging duidelijk en volledig vast te leggen.

Een werkwijze als door betrokkene gevolgd, waarbij weliswaar bepaalde, vaste tarieven worden gebezigd maar waarbij tevens achteraf wel eens wordt teruggerekend aan de hand van nadien opgekomen informatie, heeft nu eenmaal een veel grotere kans om te leiden tot discussies achteraf en, niet minder onbelangrijk, een onduidelijkheid voor de klant.

5.5.4. Het Tuchtcollege is er zich hierbij van bewust dat in het Voorschrift 2007 slechts aan de NOAB-leden wordt aanbevolen om bij aanvaarding van opdrachten die opdrachten in een schriftelijke opdrachtbevestiging vast te leggen. Een strikte toepassing van die bepaling zou er toe moeten leiden dat zolang dit Voorschrift niet is gewijzigd het nalaten van een schriftelijke opdrachtbevestiging niet binnen het bereik van het NOAB-tuchtrecht valt. Het Tuchtcollege acht het belang van een schriftelijke opdrachtbevestiging in de hiervoor bedoelde zin echter van een zodanig eminent belang dat het die toets desalniettemin als richtsnoer wil hanteren, zij het zonder daar dan in een voorkomend geval een tuchtrechtelijke maatregel aan te verbinden.

5.5.5. De slotsom is dat betrokkene op zich niet heeft voldaan aan de hiervoor onder 5.5.4 nader opgerekte zorgvuldigheidstoets. Hij heeft immers in het geheel niets schriftelijk vastgelegd omtrent de aanvaarding van de opdracht. Zoals hiervoor overwogen, leidt zulks echter niet tot de vaststelling dat sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door betrokkene.

In dit verband merkt het Tuchtcollege, ter disculpatie van betrokkene, nog op dat - zoals hierna zal worden overwogen - klagers niet geheel hebben voldaan aan de op hen rustende verplichting als hierna omschreven in artikel 12 van de Leveringsvoorwaarden.

Ad klachtonderdeel 3: communicatie

5.6.1. Bij de beoordeling van dit klachtonderdeel neemt het Tuchtcollege als uitgangspunt dat op grond van artikel 1, onder b, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige wordt gevergd dat hij zijn cliënten voldoende informeert en in ieder geval duidelijkheid scheidt (de vereiste communicatie met de cliënt).

5.6.2. Betrokkene heeft in dit verband, verkort weergegeven, tegenover het standpunt van klagers aangevoerd dat

- a. klagers hem zeer gebrekkige informatie verstrekten, dit terwijl ze toch de Leveringsvoorwaarden, waarin anderszins is bepaald, hebben ondertekend

- b. dat het hem mede daarom veel moeite heeft gekost om tot een juist begin c.q. een goede opzet van de administratie te komen
- c. dat is geprobeerd normaal met klagers te communiceren maar dat klagers nogal laconiek omgingen met eventuele kritiek van betrokkene
- d. dat het niet normaal is dat een klant alles tot de laatste cent toegelicht wil hebben terwijl die aan de andere kant uitdrukkelijk meldt dat de kosten gedrukt moeten worden.

5.6.3. Vooropgesteld zij dat het een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt om zijn cliënt langere tijd in onzekerheid te laten door niet dan wel niet tijdig dan wel onvolledig te reageren op verzoeken. Hij dient daarom als regel brieven, e-mails, telefonische verzoeken en dergelijke binnen een redelijke termijn afdoende te beantwoorden.

5.6.4. Daar staat tegenover dat op grond van artikel 12 van de door mevrouw B voor akkoord ondertekende Leveringsvoorwaarden, op haar de verplichting rustte om de aanlevering van de benodigde stukken tijdig en adequaat te verzorgen. Betrokkene heeft gemotiveerd gesteld - en klagers hebben die stelling onvoldoende weersproken - dat klagers in gebreke zijn gebleven met de aanlevering in de hiervoor bedoelde zin. Wel had het op de weg van betrokkene gelegen - hetgeen hij niet heeft gedaan - om klagers daarvan onverwijld melding te maken en hen te verzoeken bedoelde stukken alsnog aan te leveren.

5.6.5. Ter zitting is komen vast te staan dat er, om in de woorden van betrokkene te blijven, vanaf het begin af aan geen klik was tussen klagers en betrokkene, dat ze vaak op verschillende golflengtes zaten. Onder die omstandigheden kan het Tuchtcollege zich voorstellen dat - zoals in de praktijk ook is gebleken - er problemen ontstaan op het gebied van de communicatie, hetgeen over en weer tot irritatie leidt.

Wat hiervan ook zij, het had in ieder geval op de weg van betrokkene als professioneel handelende administratie- en belastingdeskundige gelegen om dergelijke, te verwachten problemen tot een minimum te beperken. Het is het Tuchtcollege niet gebleken dat betrokkene dit in voldoende mate heeft gedaan. Hieraan doet niet af dat betrokkene in die tijd kampte met diverse privé-perikelen. Betrokkene had daarover op z'n minst zijn klanten beter en vollediger kunnen informeren, hetgeen ter zitting door hem ook is erkend. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, komt het Tuchtcollege tot het oordeel dat betrokkene, zij het niet ingrijpend, tekort is geschoten in haar communicatie met klagers.

5.6.6. Door aldus na te laten hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige in de omstandigheden van dit geval had behoren te doen, heeft betrokkene zich naar het oordeel van het Tuchtcollege niet gedragen zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt, hetgeen haar tuchtrechtelijk valt te verwijten. Klacht 3 is derhalve gegrond.

Ad klachtonderdeel 4: niet verschijnen op een afspraak, jaarcijfers en BTW suppletie

5.7. Betrokkene heeft erkend dat het een keer is voorgekomen dat een per e-mail aangekondigd bezoek van klagers (abusievelijk) niet in zijn agenda was genoteerd. Hoewel zulks natuurlijk zoveel mogelijk dient te worden voorkomen, gaat het het Tuchtcollege te ver om aan die enkele kennelijke vergissing van betrokkene de conclusie te verbinden dat moet worden geoordeeld dat betrokkene aldus in strijd met haar zorgplicht jegens klagers en derhalve tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

Klagers hebben verder aangevoerd dat die afwezigheid van betrokkene er toe heeft geleid dat hun nieuwe boekhouder de jaarcijfers opnieuw heeft moeten berekenen, met de daaraan voor klagers verbonden kosten.

Deze stelling is deels door betrokkene gemotiveerd betwist en deels door klagers onvoldoende onderbouwd.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege hebben klagers derhalve deze stelling niet voldoende aannemelijk gemaakt.

Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Ad klachtonderdeel 5: status kamerverhuurpand

5.8. Het Tuchtcollege heeft geen aanleiding om betrokkene niet te volgen in zijn verweer dat de hoedanigheid van het in prive verhuurde pand in N hem vanaf het eerste kennismakingsgesprek met klagers en ook anderszins, bijvoorbeeld uit de aangifte over het jaar 2009, bekend was. Onder die omstandigheden kan redelijkerwijs niet worden geoordeeld dat betrokkene aldus in strijd met haar zorgplicht jegens klagers en derhalve tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

Te meer niet nu klager de heer A ter zitting desgevraagd uitdrukkelijk heeft verklaard dat betrokkene een en ander administratief helemaal correct heeft verwerkt, zodat als zijn enige klacht resteert "dat het verkeerd had kunnen gaan"

hetgeen van onvoldoende gewicht is om voor het Tuchtcollege tot een ander oordeel te komen.

Ad klachtonderdeel 6: ontbreken beginbalans

5.9. Zoals door het Tuchtcollege ter zitting voorgehouden aan partijen, is, gelijk betrokkene reeds had aangevoerd, het maken van een beginbalans bedrijfseconomisch niet verplicht. De omstandigheid dat klaagster mevrouw B vóór de opening van de winkel al inkopen voor de winkel had gedaan, doet hier niet aan af aangezien niet is komen vast te staan dat zij dat uitdrukkelijk bij betrokkene onder de aandacht heeft gebracht. Ook de omstandigheid dat de belastingdienst in voorkomende gevallen naar een beginbalans vraagt, maakt dit niet anders. Deze grief treft dan ook geen doel.

Ad klachtonderdeel 7: ontbreken van na-controles

5.10.1. Klagers stellen dat bij controle van de nieuwe boekhouder bleek dat betrokkene geen of nauwelijks controle op de boekingen heeft verricht.

Betrokkene heeft deze stelling betwist door aan te voeren:

a) dat de door hem uitgevoerde BTW omzetcontrole klopte, er zou dan kennelijk een verschil zitten in de voorbelasting.

b) dat betrokkene deze voorbelasting diverse malen heeft gecorrigeerd ten opzichte van de opgave van klagers met vermelding "niet verrekenbare voorbelasting".

5.10.2. De onderhavige tuchtrechtelijke procedure leent zich niet voor een inhoudelijke beoordeling van de mate van controle. Het Tuchtcollege toetst slechts marginaal. Gelet op de in paragraaf 5.10.1 vermelde omstandigheden, in onderling verband beschouwd, is het Tuchtcollege in haar marginale toetsing van oordeel dat er geen plaats is voor de conclusie dat betrokkene geen of nauwelijks controle op de boekingen heeft verricht. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Ad klachtonderdeel 8: afhandeling traineren en daardoor rekeningen insturen

5.11.1. Klagers hebben verder aangevoerd dat betrokkene "onnodig de afhandeling heeft getraineed om elk kwartaal rekeningen te kunnen insturen". Als gevolg daarvan zijn klagers, naar zij stellen, "genoodzaakt om de controle nota's van de nieuwe boekhouder en eventueel een nodige nieuwe opzet over 2010 welke gemaakt moet worden en de ontvangen boetes van de belastingdienst" in mindering te brengen op de nog openstaande nota.

5.11.2. Deze klachtonderdelen zijn deels door betrokkene gemotiveerd betwist en deels door klagers onvoldoende onderbouwd.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege hebben klagers derhalve deze stellingen niet voldoende aannemelijk gemaakt. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Ad klachtonderdeel 9: betrokkene had klagers nooit als klant aan mogen nemen gelet op zijn drukke agenda

5.12.1. Betrokkene heeft in de van hem afkomstige stukken, en ter zitting nogmaals, met betrekking tot dit klachtonderdeel aangevoerd dat hij het betreurt dat klagers overlast hebben ondervonden van - kort gezegd - zijn hiervoor reeds gememoreerde privé-perikelen. Het Tuchtcollege heeft zich daarover hiervoor onder 5.6.5 reeds uitgelaten.

Verder heeft betrokkene in dit verband gesteld dat hij voor bijzondere gevallen altijd naar een passende oplossing heeft gestreefd en dat klagers niet één keer de administratie hebben aangeleverd zoals door betrokkene was gevraagd en dat hij meerdere keren weken tot maanden op de gevraagde informatie heeft moeten wachten.

5.12.2. Hoe het ook zij, gelet op de tegenspraak die er op de verschillende punten bestaat en nu niet op grond van andere feiten en omstandigheden kan worden vastgesteld welke lezing voor juist moet worden gehouden, kunnen de feiten te dier zake niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Aldus kan niet bewezen worden geacht dat betrokkene met betrekking tot dit klachtonderdeel verwijtbare fouten heeft gemaakt. Dit betekent dat ook dit klachtonderdeel ongegrond is.

Ad klachtonderdeel 10: jaarstukken sluiten niet aan

5.13. Nog daargelaten in hoeverre de onderhavige tuchtrechtelijke procedure zich leent voor een inhoudelijke beoordeling van de werkzaamheden van betrokkene - ook hier is dan in feite slechts een marginale toetsing aan de orde - kunnen, gelet op de tegenspraak die er op de verschillende punten bestaat en nu niet op grond van andere feiten en omstandigheden kan worden vastgesteld welke lezing voor juist moet worden gehouden, de feiten te dier zake niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Aldus kan niet bewezen worden geacht dat betrokkene met betrekking tot dit klachtonderdeel verwijtbare fouten heeft gemaakt. Dit betekent dat ook dit klachtonderdeel ongegrond is.

5.14. De slotsom van al het vorenoverwogene is dat de klacht op enkele onderdelen gegrond en voor het overgrote deel ongegrond is. Het Tuchtcollege zal hierna onder Maatregel uiteenzetten wat hiervan de consequentie is.

In dat verband wordt nu reeds opgemerkt dat - gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden - het Tuchtcollege niet bevoegd is om zich uit te laten over de vraag of klager als gevolg van een en ander schade heeft geleden. Deze (eventuele) vordering staat ter beoordeling aan de civiele rechter. 5.15. Nu de klacht niet in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klagers betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 4, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hen worden gerestitueerd.

6. Maatregel.

6.1. Bij het bepalen van de maatregel neemt het Tuchtcollege in aanmerking dat een NOAB administratie- en belastingdeskundige zich dient te onthouden van een handelen of nalaten waardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt geschaad. Betrokkene is, zoals uit de beoordeling van de (deels) gegrond bevonden klachtonderdelen blijkt, op zich in haar zorgplicht tekortgeschoten.

6.2. Gelet op het bovenstaande, alles in onderlinge samenhang bezien, acht het Tuchtcollege de handelwijze van betrokkene echter niet dusdanig ernstig verwijtbaar dat zij - ondanks het deels gegrond verklaren van twee onderdelen van de klacht - het opleggen van een maatregel jegens betrokkene geboden acht. Niet is gebleken van omstandigheden die zodanig zwaar wegen dat daarvoor een andere (zwaardere) tuchtrechtelijk maatregel zou moeten worden opgelegd.

6.3. Het Tuchtcollege heeft hierbij tevens rekening gehouden met de omstandigheid dat tegen betrokkene hiervoor nimmer eerder een klacht onder de aandacht van het Tuchtcollege werd gebracht.

Wel acht het Tuchtcollege termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

6.4. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna vermeld.

7. DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. Verklaart klachtonderdelen 2 en 3 deels gegrond maar legt betrokkene deswege geen maatregel op.
 2. Verklaart de overige (acht) klachtonderdelen ongegrond.
 3. Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van NOAB.
- Aldus beslist op 2 mei 2013 door mr. W. Brouwer, voorzitter, P.G.H.H. Schey RA en dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is enkel ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:
2 mei 2013.

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.